

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Februarie st. v.

Bucureștii sînt mai aproape de Viena decât de Budapesta, ba ar fi, precum se vede, cu totul aproape, dacă n'ar fi Budapesta la mijloc: așa rezultă din desbaterile ce s'au urmat dîile aceste în dieta ungară asupra cestiunii războiului vamal cu România.

Din toate cele-ce s'au țin ori s'au scris asupra cestiunii acesteia, rezultă, că negocierile nu se mai urmează între România și monarhia austro-ungară, ci între guvernul din Budapesta și cel din Viena.

Interesele României sînt identice cu ale Austriei, — așa se ție, — și convențiunea vamală încă de mult s'ar fi rennoit, dacă n'ar fi la mijloc și interesele Ungariei, care intră în colisiune cu ale Austriei și, prin urmare, și cu ale României.

Resonamentul politicilor din Budapesta e, că țările industriale de peste Laita sînt interesate, ca produsele industriale ale lor să treacă cu vamă cât se poate de mică în România, ear' cerealele, vitele și materiile brute să între din România chiar fără de nici o vamă, și tot aceasta o vor și Românii, care au trebuință de produse industriale și vor să-și poată vinde ieftin cerealele, vitele și materiile brute. Din contră, Ungaria ca țeară agricolă e interesată, ca vitele, cerealele și materiile brute să treacă din România cu vămuri cât se poate de mari, pentru-ca să nu poată concura pe ale Ungariei.

Cu alte cuvinte: țările de peste Laita vor să aibă pâine ieftină, carne ieftină și materii brute ieftine, ear' interesul Ungariei e, ca toate aceste să nu fie ieftine, ci scumpe, fiindcă numai așa se rentează producția agricolă a Ungariei.

Resonamentul acesta e fals.

E fără îndoială în interesul agricultorilor, ca cerealele să fie scumpe, ca vitele să se vîndă cu preț bun și ca, în genere, producțiunea de materii brute să se renteze.

Dar' ce va să ție „ieftin“ și ce va să ție „scump“?

Politicii din Budapesta scapă din vedere, că agricultorii sînt consumatori de produse industriale.

Dacă e scumpă pâinea, dacă e scumpă carnea, dacă scumpe sînt materiile brute, se urcă prețul produselor industriale, pe care le consumă agricultorul.

Producătorii industriali din monarhie, și cei din țările de peste Laita, și cei din țările coroanei ungare, vin și ne ție: Lăsați să treacă pâinea și carnea și materiile brute fără de vamă din România, pentru-ca să ne putem hrăni ieftin, și nu numai vî vom da și vouă produse ieftine, dar' vom aduce totodată și bani în țeară, prețul produselor noastre.

Nu, — ție agricultorii, — noi vrem să vedem bani mulți, să vindem scump și să cumperăm scump.

Așa stă cestiunea.

Dacă s'ar face o socoteală amănunțită, s'ar adevări, că cumpărînd ieftin, producătorii agricoli ar fi mai câștigați ca atunci, când vînd scump, dar' și cumpără scump. Nu însă de aceasta e vorba. Vorba e de pierdere, pe care o suferă țeara prin cumpirarea produselor de prima necesitate. Întreaga producție industrială se oprește prin aceasta în dezvoltarea ei, fiindcă mărindu-se cheltuielile de producție, industriașii noștri nu mai pot concura cu cei din alte țări.

E ridicol, dar' e adevărat, că foarte multe din produsele industriei noastre nu se pot vinde în România și în genere în Orient atât de ieftin ca cele germane, franceze ori engleze. De ce? Pentru-că producătorii noștri industriali cumpără toate lucrurile mai scump ca cei din Germania, Franța ori Anglia și nu se bucură nici de lesnirile, pe care le au concurenții lor în ceea-ce privește lucrarea, transportul și traficul de averi. Urmarea firească

e, că intră mai puțini bani în țeară și se consumă mai puțin.

Nicăiri aceasta nu se simte mai mult ca la noi în Ardeal, unde războiul vamal i-a ruinat pe producătorii industriali, tocmai de aceea însă nu le-a ajutat nimic agricultorilor. Căci consumătorii agricultorilor sînt tocmai industriașii, ear' acestia, ruinați odată, încetează a mai fi buni consumatori. Cu tot războiul vamal prețurile produselor agricole nu s'au urcat, fiindcă „orașanul“ nu are bani și nu poate să cumpere, cât cumpăra mai înainte, când prelucra materiile brute, le trecea în România, se întorcea cu bani și trăia mai bine de cum poate astăzi. Ați el produce puțin, căci numai puțin poate vinde, câștigă puțin și trăiesce pe cât se poate de cumpetat, — dacă nu trece în România, ca acolo să producă, acolo să consume, acolo să contribuie la dezvoltarea economică.

Și ceea-ce în Ardeal se petrece în proporțiuni mai mari, se petrece pretutindenea în proporțiuni mai mici, ceea-ce aici ne strivesce, pretutindenea trebuie să se simtă.

Desvoltarea economică a unui conglomerat de țări și de popoare ca monarhia noastră fără îndoială că nu atîrnă de relațiunile comerciale cu un stat ca România; ar fi cu toate aceste absurd să pretendem, că nu suferim în urma războiului vamal cu toții, dela Orșova până la Passau, unii mai mult, alții mai puțin, dar' cu toții.

Va fi suferind și România. Sufărînta aceasta însă nu e a noastră, și e treaba Românilor să o măsore și să-și bată capul cu ea: noi avem să ne interesăm de treburile noastre.

„Nu mai rămîne îndoială, — ni se spune în „Nemzet“, — că Ungaria fiind statul învecinat cu România, la încheierea convențiunii mai ales interesele ei trebuie să domineze“.

Așa este! Nu e însă adevărat, că interesele Ungariei nu sînt identice cu ale celeialalte părți din monarhie, și e foarte trist, că un organ guvernamental

susține, că poate să existe mai multă identitate de interese între un stat vecin și Austria decât între Ungaria și Austria.

Idea, că România a putut să producă un conflict între Austria și Ungaria, e în adevăr stranie! Și cu toate aceste după discuțiunile din dietă așa ni se prezintă lucrurile.

Cestiunea de relațiuni internaționale a devenit o cestiune internă pentru monarhia noastră, cestiunea economică a devenit una politică, și guvernul din București a ajuns în pozițiunea foarte curioasă, de a înlătura prin concesii un conflict iscat între cele două părți ale monarhiei.

Ba politiciii din Budapesta au mers chiar mai departe și au făcut învoeala atîrnată de bunăvoința guvernului german. „Le facem, — ție ei, — și noi Românilor concesii, pe care le face Austria, dacă Germania ne va face nouă aceleași concesii.“ Parcă România ar fi atât de strîns legată cu Germania, încât înțelegerea între Berlin și București ar fi mai ușoară ca între Viena și Budapesta.

Prea mult ne temem dar', că războiul vamal nu va înceta în curînd, căci nu scim, dacă fie dl. I. C. Brătianu dela București, fie principele de Bismarck dela Berlin au vre-un interes de a interveni, ca să înlătore conflictele ce s'au ivit între guvernul din Budapesta și cel din Viena. Dacă nu au, ei vor aștepta, ca Ungaria să se descurce cu Austria.

Să poate că Germania e interesată, ca monarhia noastră să fie unită și ca România să între în cele mai bune relațiuni cu noi: în cazul acesta ea va face concesii, pe care le cer politiciii din Budapesta ori va înfrîuri asupra guvernului din București în favorul Ungariei. Dacă însă Germania nu are astfel de interese, ei va privi cestiunea numai din punct de vedere economic, principele de Bismarck îi va lăsa pe compatrioții sei să profite de situațiunea creată prin războiul nostru vamal.

Și de aceea — prea mult vorbesc politiciii din Budapesta și era foarte bine să nu se ție multe din cele ce s'au țin.

Foia „Tribunei“.

Baba iadului.

Poveste.

(Urmare.)

- Ea de astăzi înainte
Toate bine ținea minte,
Și-așa toate împlinia,
Precum baba-i poruncia.
Că în toată dimineața
Se scula, își spăla fața,
Și-apoi iute s'apuca
180. Patul babei scutura,
Dar' așa 'mi-l scutura,
Cât penele preste ea
Sus pe vînturi se nălța,
Și-atunci pe pămînt nîgea...
Baba toate le vedea
Și în seamă le lua
Și tare se bucura,
Că fetița cea frumoasă,
Harnică și dragăstoasă,
190. Toate bine le gătesce,
Voia ei o împlinesce;
De-aceea fata frumoasă,
Cât a fost în astă casă,
N'a auzit o vorbă rea
Dela baba, gazda sa.

- Astfel trece-o zi și două,
Trece-o lună, trec și nouă,
Și fetița nu avea
Nici o grijă 'n mintea sa; —
200. Mai în urmă totuși vine,
Și-amar și rău după bine.
În fetiță se aprinde,
Un dor aprig ce-o cuprinde:
Ea doria cu nerăbdare
Să mai meargă 'n lumea, 'n care
A sa mamă o-a născut
Și în care a crescut...
Și de asta dor muncită
Ea era mult necăjită,
210. Întregi dîle suspina,
Tot într'una se gîndia,
Cum să meargă ar pute;
Deși nu-i lipsia nimic,
Aici n'avea nici o frică,
Și-i mergea cu mult mai bine
Ca în lume la ori-cine...
Într-o zi se hotărește
Și la baba-i povestese,
Că ce dor o necăjesce.
220. Eară baba-i ție-așa:
— „Copiliță draga mea!
„Tu la mine cât ai stat
„Totdeauna-ai ascultat,
„Foarte bine te-ai purtat,
„Toate-așa ai împlinit,
„Precum eu 'ți-am poruncit;

- Mie-mi pare tare bine,
„Că vîd acest dor în tine,
„Cu care, dragă, iubesci
230. „Locurile pămîntesci,
„Eu la asta mă 'nvoesc,
„Aici nu te mai opresc,
„Ci cu tine mă voi duce
Și afară te-oi conduce!...“

- Și cum ea așa grăia
De mînuță o lua,
Și cu ea 'mi-se ducea
La o poartă ce sclipia
Ca și para focului
240. Pe vatra cuptorului.
Ea aci o aședă
Apoi, frate, scutura
De-un stîlp mîndru 'mpodobit
Tot în aur învîlit,
Eară aurul frumos
Începî să cadă jos
Peste fata de sub poartă,
Ce stătea uimită toată,
Și pe ea se încărcă
250. Și frumos se acăta
Pe-a ei haine frumoșele
Tot în ciucuri și mîrgele,
Încât fata 'mpodobită
Frumușea și aurită
Așa mîndru strălucia
Cum lucește-o mîndră stea.

- „Aceasta, dragă, să-ți fie
„Plata pentru hîrnicie!...“
260. Dise baba iadului
În blîndeța graiului;
Apoi dînsa încă da
La fetița frumușea
Și fusul ce 'l-a scăpat
În fîntînă la spălat; —
Apoi baba încuia
Poarta mare, frumușea,
Și fetița se trezia
Acolo unde doria,
Pe pămînt la casa sa,
270. Aproape de fîntînă,
Unde sîngerîndu-și mîna
Și voind fusul să-l spele
Îl scăpă în vîlurele.
Când aci ea se trezi,
Un frumos cocoș zări,
Care pe fîntînă sta
Și mai sta și mai cânta.
Cocoșul cum o vîdî,
Iute 'mi-ți-o cunoscî,
280. Și vîdînd-o-așa frumoasă,
Țipet mare așa scoase:
„Chi-chi-ri-chi!...
„Fata noastră
„Cea frumoasă
„Earăși e aci!...“

Correspondența din Viena.

Viena, 10 Februarie n. 1887.

Delegații români, care trebuiau să fie aici deja pe la sfârșitul lunii lui Ianuarie, spre a continua negocierile începute pentru terminarea războiului vamal între Austria și România n'au ajuns încă în Viena, și în cercurile comerciale se îngrijesc deja să nu se fi întâmplat nouă pedeci.

Scirile din Bucuresci nu sună în privința asta prea încurajator și se scrie din capitala română, că nu a fost luată nici o decizie cât privește plecarea delegaților spre Viena.

Se ține, că dificultățile provin din partea guvernului unguresc, și că acesta din urmă nu s'a decis încă definitiv, să-i facă exportului de vite din România acele concesii, fără de care guvernul român declarase, că nu poate să încheie o convențiune comercială cu Austro-Ungaria.

Dacă această scire s'ar confirma, apoi din nefericire ar demonstra, că conștiința solidarității de interese între ambele jumătăți ale imperiului nu e încă destul de întărită.

Războiul vamal îi cauzează industriei cislaitane daune foarte mari.

Asemenea și Transilvania suferă sub durata acestei stări în modul cel mai sensibil.

Personajele competente din Budapesta par a privi această stare de lucruri cam cu indiferență.

S'ar mai pute încă înțelege, dacă în Budapesta n'ar resimți un prea mare entuziasm pentru industria cislaitană, însă ni e foarte frapant, dacă nu au nici o compasiune pentru starea din Transilvania.

Din nefericire însă trebuie în același timp constatat, că și interesele României nu sînt în momentul actual reprezentate în modul cel mai avantajos.

Representarea diplomatică a României e orfană din cauza îmbolnăvirii serioase a ambasadorului Mavrogheni, ear' consulul-general român din Viena nu e un Român, ci un bancher vienez. Am atras atențiunea odată asupra acestui inconvenient. Acuma tocmai, când e cestiunea de transacțiuni atât de importante între Viena și Bucuresci ar trebui, ca reprezentațiunea intereselor române atât de felul diplomatic cât și de felul comercial să se afle în mâinile unor patrioți români energici.

Din cauza morții președintelui provinciei Bucovinei, a baronului Alesani, a devenit earăși actuală cestiunea, de a se pune în fruntea acestei provincii române un dignitar român sau unul german.

Între adevăr, dacă Împăratul poate să cheme în apropierea sa cea mai directă ca adjutant-general pe un Român, apoi s'ar pute crede, că nu există nici un obstacol, de a nu pune pe un Român și în fruntea administrațiunii Bucovinei.

Și se asigură, că contele Taaffe ar voi să dea o dovadă de simpatie și încredere către Români din Bucovina, numind de șef al guvernului Bucovinei pe căpitanul cercului din Cernăuți, pe baronul Hormuzaki, care e iubit în toate cercurile din cauza numeroaselor sale eminente calități. Baronul Hormuzaki e un eminent funcționar și a funcționat deja în ministerul de interne de aci; e un patriot austriac probat, dar' în același timp și un fiu credincios al poporului român, care face toată onoarea ilustrului nume, pe care îl poartă.

Apoi fata se ducea
La maștera sa cea rea
Și fiind ea aurită,
Fû aci bine venită,
290. Precum bine și primită. . .

Maștera-apoi auzind,
Dela fată n'țelegend,
Cum pe-acolo a umblat,
Cum la baba s'a băgat
Și un an cât o-a slugit,
Totdeauna o'mplinit,
Așa precum trebuia
Toate câte-i poruncia;
Vrea ca fata ei lenoasă
300. Încă să fie frumoasă,
Așa mândru îmbrăcată
Și cu aur încărcată.
Iute-i pune fusu-n mână
Și o mână la fântână,
Ca să toarcă tot mereu,
Pân' din deget sânge rău
Afară să isbucnească
Și fusul să-i înroșească,
Și când fusu-a vră să-l spele
310. Să 'și-l scape n' vâlurele,
Apoi să s'arunce n' unde
Și-acolo să se cufunde . . .
(Va urma.)

Deputații Bucovinei s'au asociat plini de conștiință pre lungă contele Taaffe în dieta imperiului.

Acuma contele Taaffe va pute să li se arete recunoșcător, punând administrațiunea Bucovinei în mâinile baronului Hormuzaki, care e un fiu al acestei țări și care s'a avertat atât ca funcționar austriac, cât și ca patriot român.

Reforma învățământului în România. *)

Proiectul comitetului de delegați.

„În curând după vacanțele de Crăciun“ se vor începe în cameră dezbaterile asupra „proiectului de organizare a învățământului public“, — așa se ținea în ajunul vacanțelor. Vacanțele au trecut însă cam de mult, dar' dezbaterile nu s'au început încă. Începuse-ram a crede, că situațiunea generală va cere și de astădată amânarea reformei, fiindcă nu ne mai venia nici o scire despre soartea proiectului prezentat de guvern. Abia acum de câte-va zile zădărele din Bucuresci încep ear' a discuta cestiunea, ceea-ce ne face să credem, că ea a devenit din nou actuală.

Îi vom ține pe cetitorii nostri în curent despre aceste discuțiuni. Deocamdată însă ne mărginim la proiectul comitetului de delegați.

Plecăm dela proiectul eșit din consiliul general de instrucțiune, care atât de mult se deosebesce de al guvernului în ceea-ce privește pozițiunea ministrului, însărcinările statului și interesele corpului didactic.

Comitetul de delegați al camerei nu merge atât de departe ca consiliul general; el propune cu toate aceste nise modificări foarte importante, și dacă s'ar primi toate aceste modificări, în adevăr, nu s'ar crea o lege nouă, ci s'ar face numai o revizuire a celei dela 1864.

Vom scoate la iveală câteva din aceste modificări.

În art. 6 comitetul, în deosebire de consiliul general, admite deosebirea dintre scolile secundare și cele „speciale“, de sine se înțelege, cu toate consecințele ei.

La fixarea retribuțiilor se produc însă mari deosebiri de vederi între guvern și comitet.

Proiectul guvernului le acordă suplinitorilor trei pătrimi, adică 75 la sută din salariul, la care ar avea drept, dac'ar avea titlu definitiv, ear' restul de 25 la sută nu sînt economii, ci intră în „casa scoalelor“. Comitetul cere pentru suplinitori 80 la sută, adică ia 5% din cassa scoalelor pentru suplinitori.

Profesorilor cu titlu provisor proiectul guvernului le acordă numai nouă decimi din salariu.

Comitetul de delegați nu numai suprimă acest alineat, ci cere, ca și profesorii cu titlu provisor să aibă drept la „gradațiune“ (sporirea salariului cu câte 15% din cinci în cinci ani), ba mai adaugă: „Gradațiunea face parte din salariu și se ține în seamă la regularea pensiunii“.

Primindu-se propunerea comitetului, nu numai s'ar păgubi „cassa scoalelor“, nu numai profesorii n'ar mai avea nici un motiv de a se sili să obțină titlul definitiv, ci s'ar spori toată sarcinile statului în proporțiuni foarte însemnate.

Mai însemnate încă sînt deosebirile de vederi în ceea-ce privește administrațiunea centrală a învățământului.

Comitetul, ce-i drept, nu face din ministru un simplu organ executiv al consiliilor, dar' susține în art. 10 consiliul general cu organizațiunea propusă în proiectul eșit din actualul consiliu general.

Cât pentru consiliul permanent, după proiectul guvernului el se compune din inspectorii generali ai scoalelor, din secretarul general al ministerului și din opt membri numiți prin decret regal și anume unul dintre mambrii consiliului de administrațiune ai casei scoalelor, ear' șapte membri ordinari dintre profesori.

Comitetul de delegați admite și el această compunere, numai că-i dă acestui consiliu o mai mare înfrumusețare asupra administrațiunii centrale.

Tot astfel, fiind vorba de inspecțiunea scoalelor, comitetul de delegați este preocupat de interesele profesorilor, cere, ca ei să fie supliți la catedrele lor pe timpul, cât funcționează ca revisori ori inspectorii, să li se reserveze toate drepturile și urcă salariul primitiv al inspectorilor dela 400 la 450 l. n., ear' al revisorilor de cl. II dela 200 la 250 l. n. pe lună.

După proiectul guvernului „cassa scoalelor“ e administrată „sub autoritatea ministrului“ de un consiliu compus din cinci membri, patru numiți după propunerea ministrului, ear' al cincilea rectorul universității din Bucuresci. Între cei patru numiți trebuie să fie doi

profesori universitari, un membru al curții de cassatiune și un membru al curții de compturi.

Comitetul de delegați cere, ca consiliul să fie astfel compus: ministru, rectorii celor două universități, un membru al curții de cassatiune și al cincilea recomandat de ministru.

Deosebirea e evidentă.

În art. 31 proiectul guvernului dispune, ca „învățătura în scoalele publice primare“ să se dea „fără nici o plată“.

Comitetul suprimă acest articol, deoarece-ncă în art. 2 declarase, că „instrucțiunea publică de ori-ce grad este gratuită“.

În proiectul guvernului se rezervă dar' puțin de a pune pentru învățământul secundar, pentru cel special și pentru cel superior oarecare tax: comitetul de delegați exclude puțința aceasta.

Fiind vorba de plata personalului didactic al scolilor primare, proiectul guvernului cere ca ea să fie „în tot sau în parte în sarcina comunei“.

Consiliul general cere ca să fie în sarcina statului.

Comitetul de delegați o pune „cu totul sau în parte în sarcina statului“, având să se verse în cassa statului și sumele destinate de județe pentru învățământul primar.

Proiectul guvernului cere o școală pentru 40 copii, ear' al comitetului pentru 40 familii.

Proiectul guvernului fixează maximul scolarilor la 100; consiliul general îl reduce la 70, ear' comitetul se oprește la 80, dar' cere pentru mai mult ca 80 scolarilor doi învățători, pre când proiectul guvernului dispune ca acolo, unde sînt mai mult ca 100 scolarilor, să fie și o învățătoare.

Fiind vorba despre grădini de copii, comitetul admite, întocmai ca ministrul, o singură institutoare, dar' scade numărul copiilor la 50 (dela 70) și sporește salariul dela 150 la 200 l. n.

La numirea personalului didactic pentru scolile primare comitetul de delegați nu stăruie, ca consiliul general, asupra concursului, ci admite procedura propusă de guvern. Pre când însă după proiectul guvernului numirea provisoră se face prin decizie ministerială, comitetul cere, ca ea să se facă prin decret regal.

Mai esențială încă e deosebirea în ceea-ce privește numirea cu titlu definitiv.

După proiectul guvernului ea se face prin decret regal, dar' numai după o funcționare de trei ani cu titlu provisor și în urma unor lucrări, adică a unui examen. Ear' raporturile nefavorabile adresate ministrului și pedepsele disciplinare pot să amâne numirea definitivă.

După comitetul de delegați numirea definitivă se dă de drept, adică fără de un nou examen, după o funcționare de doi ani, celor cu purtări bune.

Cu totul mari sînt deosebirile de vederi ce se produc între guvern și comitetul de delegați în ceea-ce privește disciplina.

Comitetul de delegați stăruie, întocmai ca consiliul general, asupra juriilor, și ministrul rămâne pentru el un simplu organ executiv al juriilor compuse de profesori.

Din aceste puține exemple rezultă destul de învedereat, că comitetul de delegați inclină atât de mult spre proiectul consiliului general, încât discuțiunile, ce se vor produce în cameră, vor trebui să fie pe cât de lungi, pe atât de grele pentru susținătorii unei reforme serioase.

Și poate-că acesta e motivul, pentru care proiectul nu s'a pus încă la ordinea zilei în cameră.

Revistă politică.

Sibiin, 3 Februarie st. v.

Stadiul, în care se află cestiunea convenției comerciale dintre Austro-Ungaria și România, scoate pe zi ce merge mai mult la iveală contrastele ce există între cele două părți ale monarhiei în ceea-ce privește interesele politice-comerciale. La primul loc vorbim mai pe larg în această privință și aci ne mărginim numai a pune sub ochii cetitorilor vederile, ce le exprimă două importante organe de publicitate din Austria și Ungaria.

„Pester Lloyd“ se exprimă asupra discușiunilor din dietă despre convențiunea comercială cu România astfel: Pre când Enyedi și contele Alexandru Károlyi contestă deadreptului convenției comerciale române ori-ce valoare, aceasta a fost relevată cu mult efect dintr'altă parte, astfel astăzi de către Gustav Beksics. Altecum chiar și un bărbat cu hotărâte vederi liberschimbiste, ca și Wahrmann, a putut declara

cu aprobarea casei întregi, că unei convenții comerciale, ce impune Ungariei jertfe nejustificate, e de a se prefera o continuare, deși nu prea lungă a stării de războiu. Dacă cestiunea ar ajunge la hotărâre, atunci această părere probabil ar întruni pentru sine majoritatea preponderantă a tuturor partidelor casei. E de înțeles că deputații din Ardeal și din cercurile mărginașe direct interesate așteaptă terminarea timpului lipsit de convenție mai cu nerăbdare, decât reprezentanții Ungariei. Dar' toate pronunțările de până acuma vor întârzi, atât în Bucuresci cât și în — Viena, convingerea, că Ungaria dorește în mod leal restabilirea păcii economice, dar' nu e aplecată, de a plăti — fie pentru prietini, fie pentru contrari — toate speșele războiului și ale păcii.

„Neue Freie Presse“ aprețiază de altă parte discușiunile dietei ungare asupra convenției comerciale cu România în următorul chip: Declarațiunile făcute de ministrul de comerț ungar în clubul liberal și în plenul casei deputaților despre negocierile de convenție cu România ilustrează în mod drastic starea nefavorabilă a acestei cestiuni comerciale politice, atât de importante pentru monarhie. În clubul liberal contele Széchenyi a țis, că nu se poate vorbi despre rumperia negocierilor, deoarece-ncă până acuma n'au fost negocieri, ci numai conferențe prealabile. Dar' apoi bine, ajuns-am atât de departe, ca să căutăm încă numai numirea pentru neisbucnirea negocierilor? Ce s'a întâmplat de când cu întreruperea negocierilor, prin ce s'a produs această schimbare nefavorabilă? Nimic de felul acesta n'a ajuns în publicitate, decât — discursul de ieri al contelei Széchenyi, care adevărat că are însușirea, de a compromite toate năzuințele, de a ajunge la o înțelegere cu România. Ministrul de comerț ungar a susținut programul protecționismului industrial și agrar în forma cea mai aspră, și chiar și în Pesta a produs surprindere, ce rece respingător a vorbit ministrul despre negocierile cu România. Mai este oare apoi de lipsă, de a cerceta cauzele, pentru-ce delegații guvernului român tragă atât de mult cu revenirea lor la Viena? Contele Széchenyi s'a făcut vinovat de multe contradicții, și e prin urmare greu, de a face judecată asupra expresiunilor sale. Dar' e neîndoiește, că prin manifestațiuni, ca și discursul de ieri al ministrului de comerț ungar, înțelegerea comercială politică cu România se face imposibilă. Ce vrea oare politica noastră comercială oficială și cine o determină? Dacă programul, ce l-a dezvoltat ieri ministrul de comerț ungar, e normativ pentru atitudinea monarhiei, atunci populațiunea austriacă se fie cruțată de amăgiri nouă, ear' lumea cu spectacolul de negocieri lungi, ce nici decum nu pot duce la un rezultat serios.

Raportatorul din Bucuresci al „Corr. Polit.“ declară scirea ca neîntemeiată, că o parte a armatei române s'ar pune pe picior de războiu. Tot atât de neîntemeiată e scirea răspândită, că se accelerează cu privire la un războiu iminent procurarea aceluia material de echipament, a cărui cumpărare s'a aflat de necesară prin reorganizațiunea militară. E lucru firesc, că România într-o perioadă, când pretutindenea se armează, își accelerează și ea tempo-ul procurărilor, decât ar face-o aceasta în timpuri normale; pentru înarmări războinice, România are cu atât mai puțin privilegiu, cu cât punctul de primire al unei neutralități stricte și a unui spectator liniștit ea e hotărâtă a nu-l părăsi nici atunci, când s'ar ivi în cestiunea bulgară serioase încercături. Din acest motiv, scirile despre preținse negocieri în scopul unei confederațiuni dunărene a statelor România, Sârbia și Bulgaria, chiar acum au mai puțin drept de a fi crezute. În privința aceasta, cercurile hotărâtoare din România puerd din acel punct de privire, că poziția României față cu o eventuală conflagrațiune în Orient e cu totul deosebită de cea a Sârbiei și a Bulgariei, și că România nu servește mai bine numai intereselor ei, ci și intereselor statelor învecinate, dacă păstrează o neutralitate strictă, decât dacă va încheia vre-o alianță.

*) Vezi nrul 11 al „Tribunei“.

După-cum se depeșează din Cracovia, în guvernământul Kamilnic Podolski (Pudolia-rusească) sosesc regimentele de Cazaci donici de curând convocate. Opolency, milițianii rușesci ai anilor 1863, 1864 și 1865, se ȋce, că vor fi convocați în curând în regatul Polonia. — La toate cassele de credit și de economii se ȋmbulȋdesc oamenii pentru a-și scoate banii depuși.

„Herold“ din Petersburg publică o scrisoare oficioasă din Berlin, al cărei pasagiu mai marcant sună astfel:

„Cochetarea anumitelor partiduri afară de imperul german cu avuta și puternica firmă „Welf, criminalistii de țesă Maestate et Comp.“, care-și are rezidența în Gmun-den și e răspândită în spitala Austria, care de un deceniu în coace își permite sportul special, de a cresce mare dușmani ai Prusiei și ai Germaniei, o cunoaștem prea bine, decât să nu fi sco-ciorit și cele mai secrete ascunȋetoare ale contrabandei politice. Dar încă n'a sosit timpul, a scoate cuibul, dar așteaptă numai! acuși! acuși!“

Cu privire la criza ministerială din Italia „Opinione“ scrie: În vre-o câteva luni decăd ȋnvoirile politice cu Germania și Austro-Ungaria. Contele Robilant, până acum încă nu a ȋnoit acele ȋnvoiri, el stăruia ȋnsă, ca să asigure Italiei favo-ruri cât se poate de mari. De aceea criza se ȋvesce în momentul cel mai critic. Dacă contele Robilant are datorința de a re-sista sentimentului de desnădȋduire, atunci trebuie ca și desidenții să-și cunoască greaua responsabilitate și să pregătească terenul, pe care guvernul să-și poată desvolta cu toată țaria acțiunea italiană în Europa. Cu toate că ȋnvoirile amintite sânt făcute pentru a menține pacea, ele pot duce și la războiu. Față cu starea aceasta este de lipsă nu numai unirea majorității cu desidenții, ci și alipirea unui om valoros din celalalt partid, care e despărȋt de noi mai mult prin reamintiri istorice decât prin diferite politice. (Nicotera.) Noi nu avem grabă, noul guvern ȋnsă trebuie să fie spriginat de un mare partid ce dorește mărirea patriei noastre. Acesta este pentru noi momentul psihologic, și poate cel mai grav din istoria mai recentă a Italiei. Pe umerii unor oameni valoroși zace ȋntreaga responsabilitate pentru viitorul Italiei pre-cum și cestiunea că va fi oare Italia în stare a-și apăra interesele sale pe viitor.

De altmintrelea din isvor sigur se ȋmpărtășesc, că regele a ȋnsărcinat pe Depretis, ca ȋmpreună cu Ro-bilant să formeze un cabinet.

Cronică.

Numiri. Iuliu Reich, până acum notar la tribunal, s'a numit sub-jude la judecătoria cercuală din Brașov. — Ioan Kovács, până acum candidat de practicant la oficiul de dare din Cluj, a fost numit practicant fără diurnă la același oficiu.

Transferare. Sighismund Kovács, executor la judecătoria cercuală din Murăș-Oșor-heiu și Ioan Meggyesy, executor la judecătoria cercuală din Bandul-Câmpiei, au fost transferați ȋmprumutat.

Noul ministru plenipotențiar austro-ungar la București. „Neue Freie Presse“ află, că s'a designat pentru postul de trimis extraor-dinar și ministru plenipotențiar la București contele Goluchowski.

Iubilenul Părintelui episcop Ioan Po-pasu. Cetim în „Foaia diecesană“: Serbarea iubilară a preoției de 50 de ani a Pre-sfințitului P. Episcop diecesan Ioan Popasu s'a statorit pe Luni după Dumineca Tomei, adică pe 13/25 Aprilie a. c. La ȋnȋția-tiva p. o. p. protopresbiterii din diecesă și a altor credincioși frunțași ai eparchiei s'a ȋnstituit în Caransebeș sub președința Preacuvioșiei Sale pă-rintelui protosinel Filaret Musta și a dlui ce-tătean frunțaș binemeritat de biserică Ioan Peța, neguțator în loc, un comitet de 25 de persoane dintre preoți, funcționari, meseriași și economi, pentru statorirea definitivă a programului ser-bării și pregătirea celor de lipsă.

Conscripții la gloate. Până acum s'a efectuit numai conscripția clasei ȋntăiu de etate a ȋntăiei chemări a gloatelor, acum ȋnsă mi-nistrul de honveȋi a dat municipiilor ȋrduinul, ca să se ȋnceapă și conscripția celorlalte clase de etate trimițându-le totodată și ȋnstrucțiunile pen-tru gloate.

Recrutarea din anul acesta în Un-garia. Ministrul de honveȋi a ȋncunoscințat juris-ȋdicțiunile prin ȋrduin circular, că țerile coroanei ungare trebuie să prezente în anul acesta 39.552

recruți și 3955 rezervisti de recrutare. Din nu-mărul acesta cad pe Ungaria și Transilvania 34.753 recruți și 3475 de rezervisti de recrutare, pe Croația 4762 recruți și 456 rezervisti de re-crutare și în sfârșit pe Fiume 37 recruți și 4 re-servisti de recrutare.

Alegeri municipale. Vice-comitele comi-tatului Sibiu emite următoarea Publicațiune. Nr. 1903—1887. Comitetul municipal al comi-tatului Sibiu a decis în ședința din 3 Ianuarie a. c. sub Nr. 53 pe baza aliniei a 2-a a §-lui 34 al art. de lege XXI din anul 1886, ca locurile acelor membri aleși ai comitetului municipal, cari au eșit din comitet și al căror mandat expiră cu finea anului 1886, să se ȋntregească prin alegere, care să se efectuească în 21 Februarie n. Aceasta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaus: 1. Spre orientare s'a pus lista virilistilor rectifi-cată despre anul 1887, lista membrilor aleși precum și lista membrilor, al căror mandat a expirat în localitățile de oficiu ale orașului Sebeș și ale co-munelor respective spre vedere publică. 2. Ale-gerea se va efectui în modul următor: a) în cercul electoral al II-lea al orașului Sibiu e de a se alege în urma mortului Mihaiu Fabritius 1 membru. — Președintele de alegere: căpitanul de poliție Iosif Drotleff. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului; b) în cercul elec-toral I-ii al orașului Sebeș e de a se alege în urma abȋcerii dlui inspector de dare Ludwig 1 membru. — Președintele de alegere: primarul Albert Leonhardt. — Locul de alegere: sala de ședință a magistratului; c) în cercul elec-toral al Bradului e de a se alege în urma abȋ-cerii dlui inginer cercual Hartig 1 membru. — Președintele de alegere: preotul Eugen Cape-sius. — Locul de alegere: localitatea oficiului comunal din Brad; d) în cercul electoral al No-crichului sânt de a se alege 8 membri. — Pre-sidentul de alegere: preotul Iosif Schullerus. — Locul de alegere: localitatea oficiului pre-torial din Noerich. 3. Dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, cari sânt ȋnȋși în lista alegătorilor de deputat dietal pro 1887. 4. Ale-gătorii sânt pe baza §-lui 38: XXI din 1886 ȋn-dreptățiți a-și designa la ȋnceputul alegerii 4 bărbați de ȋncredere lăungă preșident. 5. În sensul §-lui 39: XXI din 1886 alegerea se va ȋncepe în ȋuia mai sus amintită la 9 oare dimineața și se va fini tot în aceea ȋi la 4 oare după ameaȋi. 6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință, că se ȋn: a) de cercul electoral al Bradului comu-nele: Sebeșul-inferior, Sebeșul-superior, Boița, Sadu, Avrigh, Bradu, Cismădoara, Poscesci, Ra-covița, Șelimbru, Tălmăciu, Tălmăcel, Vestem; b) de cercul electoral al Noerichului comunele: Alțina, Bendorf, Vurpăr, Ilimbac, Glimboaca, Fo-feldea, Hosman, Curpăr, Cornăȋel, Noerich, Mar-pod, Nucet, Sasauz, Sacadate, Țichindeal. Sibiu, în 11 Februarie 1887. Vice-comitele comitatului Sibiu: Gustav Thalmann.

Balul „Reuniunii femeilor române“ din Sibiu. Din ȋntȋmplare, ori din o scusabilă lipsă de atențiune s'a anunțat de odată și pentru aceeași seară două baluri mari la Sibiu, al „Reu-niunii femeilor române“ și al „Reuniunii femeilor săsești“. Se temeau deci mulți, că cel puțin unul dintre cele două baluri nu va reuși. Temerea aceasta era neȋntemeiată, — ceea-ce s'a și do-vedit prin fapte: amȋndouă balurile au reușit, deoare-ce fiesce-care din ele are publicul seu deosebit: oamenii, care ȋn să-și permiță oare-care lux, merg totdeauna la balul românesc, ear' oamenii, care se mulțumesc cu o petrecere mai puțin costisitoare, se duc la balul săseșc, chiar și dacă nu s'ar ȋnȋ amȋndouă în aceeași seară.

Balul reuniunii noastre a fost dar, ca tot-deauna, pe cât de splendid, pe atât de bine cer-cetat de societatea „aleasă“ a Sibiului, fără de-osebire de naționalități. O mare varietate de toalete, foarte multe ȋefine și frumoase, câteva scumpe, dintre care unele erau, ear' altele ar fi fost frumoase, dacă n'ar fi lipsit splendoarea giu-vaericalor, fără de care catifeaua produce un efect sărăcăcios. — Foarte mult au contribuit la frumșetea privelisei costumele naționale, anul acesta foarte multe, vre-o douăzeci, cele mai multe de Câmpulung, unele mai mult ori mai puțin de fantasie, dar aproape toate alese cu mult gust. — Animațiune multă, — succesul material, precum aflăm, de asemenea deplin. Un singur lucru putea să ne măhnească: giurul Sibiului era prea puțin reprezentat la bal. Și balul acesta ar trebui să fie o reunire a socie-tății române din Sibiu și ȋmpregiurime. Odată pe an să ne ȋntălmim cu toȋi: acesta e ȋnțelesul balului. — Să sperăm, că se va ȋntȋmpla în viitor ceea-ce nu s'a ȋntȋmplat anul acesta.

Petrecere cu joc în Seliște. „Reuni-unea pompierilor voluntari“ din Seliște va aran-gia la 7/19 Februarie 1887 o petrecere cu joc în sala școlii române de acolo. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Oferte marini-moase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

Serată cu dans în Sebeșul-săseșc. Joi în 24 Februarie 1887 st. n. se va arangia în sala hotelului „Leul-de-aur“ din Sebeșul-săseșc o serată cu dans. Venitul curat este destinat în folosul bibliotecii școlii. ȋnceputul la 8 oare seara. Oferte marini-moase și suprasolviri se pri-mesc cu mulțumită și se vor cuita pe calea ȋiaristică.

Echiparea primei chemări a gloatelor ungare. „Neue Freie Presse“ raportează cu datul Budapesta, 12 Februarie n.: Seara se susține a ho-tărit în cercurile parlamentare ȋnformate, că mi-nistrul de honveȋi baron Fejérváry va pre-senta în ședința de Marți a casei deputaților un

proiect de lege, prin care guvernul cere un credit de opt milioane spre echiparea chemării dintăiu a gloatelor ungare. Proiectul se va preda comisiunii militare și fi-nanciare spre discutarea prealabilă.

Pagubă comisă prin vȋnat ȋlicid în comitatul Tîrnavei-mari. Lui „S. D. T.“ i-se serie din Ghertan cu data 10 Februarie n.: Porcii selbatici s'au ȋnmulțit și statorit definitiv la noi. Ei apar în turme de 20 până 30 de capete. Ieri a ȋmpușcat un locutor din Ri-chisdorf din o turmă de 20 capete o scroafă de 100 chilograme. Prin aceasta numărul porcilor selbatici cu greu va suferi o scădere, căci noul ordin al ministrului de interne opresce pe fiecare de a purta pușca pe câmp și la casa când a plătȋt darea de pușcă. Puțini vȋnători sânt, cari pot plăti la an darea de vȋnat de 12 fl., ear' sȋlbătȋcime e destulă. Cine scutesce pe bietul contribuabil de paguba ce i-se face prin sȋlbătȋcime? La pagube elementare i-se lasă muncitorului o scă-dere din contribuțiune, dar' legislativa n't s'a ȋngrijit pentru astfel de casuri când bietul țe-ran e păgubit pin sȋlbătȋcime. De altă parte delictul de vȋnat se pedepsește aspru.

Secretar de stat papal. „Univers“ anunță numirea Msgr. Rampolla de secretar de stat papal.

Țarul și ȋmpȋratul Wilhelm. Foaia berlineză „National Zeitung“ raportează din Pe-tersburg: În ȋilele din urmă ȋmpȋratul rusesc a trimis o scrisoare de tot prietinoasă ȋmpȋratu-lui german.

Societatea macedo-română din Bu-curești. „Lumina“ s'a ȋntrunit la Universitate, spre a decide în privința ortografiei dialectului macedo-român, cu care va fi tipărită cartea de lectură ȋntitulată „Enciclopedia populară“ și destinată școlilor române din Macedonia.

Material necesar armatei române în exercițiu 1887—88 va pute fi comandat și con-tractat mai înainte de 1 Aprilie 1887 de către ministrul de războiu, pe temeiul legii votate de corpurile legiuitoare și sancționată de regele.

În Botoșani (Moldova) este vorba, ȋce „România“, a se ȋnȋnȋa o societate județeană de asigurare mutuală reciprocă și un biu-rou comercial de expedițiune și ȋnformațiuni.

Războiul viitor în cifre. Puterile ar-mate ale statelor dușmane vor sta la un eventual războiu față în față după o cumpȋnire corectă precum urmează:

Germania . . .	2,805.000	soldăți
Austro-Ungaria . . .	1,279.684	„
la olată . . .	4,084.684	soldăți
Rusia . . .	2,900.000	soldăți
Francia . . .	2,862.400	„
la olată . . .	5,762.400	soldăți.

De aici vedem, că armata Germaniei și a Austro-Ungariei e mai mică ca cea a Rusiei cu a Franciei. Ear' dacă îi va succede lui Bou-langer ca să i-se primească proiectul ce ȋntesece la mărirea statului present, atunci statele Eu-ropei-centrale vor sta și mai ȋndărȋt în ceea-ce privesc numărul combatanților. Inutilitatea ȋn-mulțirii armatei germane, după Schaffle, nu se poate dovedi, cel puțin prin cifre nu. Aici trebuie să i-se creadă ori nu unui Molke. Dacă Francia ȋntra adevăr își va ȋnmulți prezența de pace la 600.000 soldăți, atunci ea are în 12 ani cu 250.000 mai mulți soldăți bine ȋnștruiți, Ger-mania ȋnsă numai cu 200.000.

Cheltuielile și datoritiile unui nou războiu ȋntre Germania și Francia le apȋrȋuiesc Schaffle pe baza unor socoteli exacte la 16 miliarde de mărci, ear' cheltuielile unui războiu, la care vor fi angajate și Austro-Ungaria și Rusia se urcă la 30 miliarde de mărci. Această sumă e de a se plăti totdeauna de către cei biruiți la cazul unei ȋnfrângeri hotărȋte, altcum pe jumătate ori și în 4 părți. Pentru a aduna suma dintăiu, ar trebui la un etalon de 4 percente 640 milioane mărci la an, la un etalon de 5 până 6 percente, cazul cel mai probabil, e de lipsă adunarea alor 800—1000 milioane mărci la an. Va să ȋică chiar acela, care e în contra monopolurilor, — astfel apostro-fează Schaffle opoziția germană ȋntr'o disertație ce a făcut mare senzațiune — ar avȋ de a se ȋngriji, ca eventuala ȋgreunare a dărilor să nu devină amenințătoare. Darea directă ce are să o plătească fiecare cetățean din Germania (12 mărci de persoană) s'ar ȋnmulți ȋncă cu atȋta, pre când plănuita ȋntărire a armatei germane pretinde numai 3 percente (43 fenici de per-soană) și o pretinde suma aceasta dela un popor, care în raport cu Francia, Austro-Ungaria și Rusia e relativ atât de puțin ȋnsărcinat cu ȋm-posite.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Prin aceasta ȋmi exprim cea mai adȋncă mulțumită pentru cununile ce s'au dăruit și pen-tru numȋroasa participare la ȋngropăciunea mult iubitei și neuitatei mele soȋii, Maria Anton născ. Vișa.

Sibiu, 2/14 Februarie 1887.

Demetriu Anton,
negustor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Convocare.

Despărȋțământul I. al „Reuniunii ȋnvȋțătorilor rom. gr.-or. din districtul al X. Brașov“ își va ȋnȋ adunarea sa gene-rală, Luni în 9/21 Martie a. c. (ȋuia de SS. 40 Martiri) în sala hotelului „La Soare“ în Satu-lung și anunit dela 9—12¹/₂ oare a. m. și dela 3—5 oare p. m., la care sânt invitați prin aceasta a participa toȋi onor. membri ai acestui despăr-țământ ȋmpreună cu alte persoane amice școliei. Altă ȋvitare specială afară de aceasta nu se va mai face. Obiectele de pertractare în această adunare vor fi: 1. Conform decisiunii și ȋn-sărcinării comitetului central al reuniunii prin hărtia sa ddo Brașov, 4/16 Decemvrie 1886 Nr. 9, se vor desbate temele: a) „Descrierea ferului“, prelegere practică pentru anii din urmă ai școliei primare. b) „Cum are ȋnvȋ-țătorul să facă pe elevii din anul I de școală cunoscuȋi cunoștinȋuna propozițiune (ȋicere); desfacerea ei în vorbe, silabe și sunete?“ 2. Raportul comitetului despăr-ț. despre rezultatul concursului scris conform ȋn-sărcinării adunării generale din anul trecut pen-tru elaborarea temei: „Cum să fie crescerea, ce părinții au a o da copiilor lor, pentru-ca școala să-și poată ajunge mai cu ȋnșnșire ȋnaltul seu scop?“ 3. Propuneri de sine stătătoare. Acei onor. membri, cari ar lucra sau ar dorȋ a pre-lege vre-una din temele de sub punctul 1 a) și b), să binevoască a se anunța la subscrisul pre-sidiu cel mult până la 1 Martie st. v. a. c.

Satulung, 30 Ianuarie 1887.

I. Dorca m. p.,
președinte.

I. Dariu m. p.,
secretar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Budapesta, 14 Februarie n. Casa deputaților. Budgetul resortului de comerț. Irányi aduce în discu-sie cestiunea lucrătorilor și pretinde ȋntro-ducerea odihnei de Dumineca precum și ȋnființarea de casse pentru ajutorarea lu-crătorilor bolnavi. Ministrul de comerț Széchenyi consimte pe deplin cu pă-re-ile antevorbitorului, guvernul a grămădit deja materialul corespunȋtor, care în se-siunea viitoare se va așterne dietei în forma unui proiect de lege. Vorbitorul anunță proiecte de lege despre administra-ția veterinară, despre economia de vite și despre poliția de câmp. Apponyi spriginesce părerile lui Irányi pentru-ca să nu creadă lucrătorii, cari pretind și sufragiu uni-versal, că interesele lor nu sânt considerate din partea legislative. Busbach consimte și el pe deplin cu Irányi, se simte ȋnsă li-niștit prin expunerile ministrului. Mai mulți vorbitori urgează așternerea proie-c-telor de lege cu privire la lucrători. Mi-nistrul declară, că sesiunea actuală e prea scurtă pentru a se pute face aceasta.

Madrid, 14 Februarie n. E proba-bil, că Zorilla renunțând la proiectele revoluționare se va reintoarce în Spania, dacă regina va dispune o amnestie ge-nerală.

(De azi.)

Budapesta, 15 Februarie n. Foaia oficială publică demisionarea mi-nistrului de finance Szapáry, ȋnsărcinarea ministrului-president Tisza cu conducerea resortului financelor și a ministrului bar. Orczy cu conducerea ministeru-lui de interne; în sfârșit numirea președintelui de direcție a căilor ferate ale statului Lukács Béla de secretar de stat în ministerul de comunicație.

Casa deputaților. Ministrul de honveȋi bar. Fejérváry așterne un proiect de lege privitor la un credit de 7.460.000 spre acoperirea trebuințelor de războiu de rezervă ale armatei de honveȋi și spre echi-parea gloatelor de chemarea dintăiu. Proiectul se predă comisiunii mi-litare resp. financiare. Represen-tanți ai tuturor partidelor s'au unit ieri ȋntr'o conferență, de a vota pro-iectul fără desbatere. Proiectul se va discuta ȋncă astăȋi seara în comisiunea militară.

Berlin, 15 Februarie n. „Bunde-rath“-ul a declarat la propunerea Prusiei starea de asediu mic asupra orașului Stettin.

Roma, 15 Februarie n. În noul cabinet Depretis prelungă Ro-bilant va ȋntra din nou și Ma-gliani. Resortul de războiu se va ȋncredința lui Cialdini sau Ber-tole.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Bursa de Budapesta

Piața din Făgăraș, 11 Febr. Grân frumos hecto-
litra fl. 5.80 până fl. 6.50; grân mestecat fl. 4.— până
fl. 5.—; secăra fl. 3.50 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 3.50
până fl. 4.—; ovėsul fl. 2.40 până fl. 2.60; sēmēnța
de cânepă fl. 6.— până fl. 8.—; sēmēnța de in fl. 9.— până
fl. 10.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 7.—
până fl. 8.—; linteia fl. 9.— până fl. 10.—; crumpelen
fl. 1.40 până fl. 1.60; mălaiul fl. 7.— până fl. 8.—; sēu
brut 100 chile fl. 20.— până fl. 25.—; unsorea de porc
60—65, slănina 60—80; cânepa fl. 36.— până 40.— Un
chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne
de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 5—6 cu 10 cr.,
chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sēu 40 cr.
până 45 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 12 Febr. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 49.— cr. până 50.— cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., uşori 49.— cr. până 51.— cr., marfă ţerănească, grea 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., uşoară 49.— cr. până 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito uşori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., transito uşori 49.— cr. până 50.— cr., îngrăşaţi cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpenic la gară.

din 14 Februarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română . . .	Cump.	8.35	vënd.	8.45
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.15	"	1.16

Cota oficială dela 12 Februarie st. n. 1886.

Renta amurt. (5%)	Cump.	92—	vënd.	93.—
" " Ror. conv. (6%)	"	85. ¹ / ₂	"	87. ³ / ₄
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	"	"	"
Banca națională a României	"	980.—	"	1000 —
Împr. oraș. București	"	34.—	"	36.—
Act. de asig. Națională	"	"	"	"
Credit mob. rom.	"	"	"	"
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	"	"	"
Schimb 3 luni	"	25.13 ³ / ₄	"	"
Societ. const.	"	"	"	142. ¹ / ₂
Aur	"	18. ¹ / ₄	"	18.40

Bursa de Budapesta

din 14 Februarie st. n. 1887.

Bentă de aur ung.	6%	—
" " "	4%	95.40
" " hârtie "	5%	86.10
Împrumutul câșilor ferate ung.		145.—
Amortisarea datorii câșilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		96.25
Amortisarea datorii câșilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		125.—
Amortisarea datorii câșilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		114 —
Bonuri rurale ung.		103.50
" " " cu cl. de sortare		103.50
" " " bânățene-timișene		103.50
" " " cu cl. de sortare		103.50
" " " transilvane		103.50
" " " croato-slavone		—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin		99.—
Împrumut cu premiu ung.		116.25
Leșuri pentru regularea Tisei și Seghedin		119.50
Benta de hârtie austriacă		77.50
" " argint austriacă		79.50
" " aur austriacă		109 —
Losurile austr. din 1860		131.50
Acțiunile băncii austro-ungare		845 —
" " " de credit ung.		276.75
" " " " austr.		268.60
Argintul		—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"		102.—
Galbeni împărătești		6.—
Napoleon-d'ori.		10.13
Mărci 100 imp. germane		63.—
Londra 100 Livres sterlingi		128.40

Bursa de Viena

din 14 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung.	6%	—
„ „ „	4%	96 10
„ „ hârtie	5%	86 75
În: rumulntul căilor ferate ung.		145 50
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung.		
(1-a emisiune)		96 50
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung.		
(2-a emisiune)		126 —
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung.		
(3-a emisiune)		114.—
Bonuri rurale ung.		104 10
„ „ „ cu cl. de sortare.		104 10
„ „ bănăţene-timşene		104 10
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare		104 10
„ „ transilvane		104 10
„ „ croato-slavone		104 60
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		—
Împrumut cu premiu ung.		116 50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin		119 80
Rentă de hârtie austriacă		77 80
„ „ argint austriacă.		79 70
Rentă de aur austriacă		109.—
Losuri austr. din 1860		131 60
Acţiunile băncii austro-ungare		846 —
„ „ de credit ung.		279.—
„ „ „ „ anstr.		270.—
Argintul.		—
Galben împărătesci.		6 04
Napoleon-d'ori.		10 14
Mărci 100 împ. germane		62 95
Londra 10 Livres sterlingi		128 40

289 szám

1886

[405] 1—1

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerdahelyi kir. járásbírószék 1983 számú végzése által „Albina“ hitelintézet **Moga János** és társa ellen 250 frt. tőke, ennek 1885. évi június hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt. 62 kr. perkoltság követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 356 frt. 10 kr-ra becsült lovak, szekér és háziutorköbök álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

[000] 4—4

Sciri din ramura de asiguranță.

„Societatea de asigurare din Viena“ (Wiener Versicherungs-Gesellschaft) și „Institutul de asigurare de viață și de rente din Viena“ (Wiener Lebens- und Renten-Versicherungs-Anstalt), înființate în anul 1881 cu un capital de acții de

versat pe deplin, societăți ce deja de mai mulți ani operează în țările jumătății austriace a imperului și acolo se bucură de cea mai bună reputațiune, 'și-au extins cercul lor de activitate și asupra țărilor coroanei ungare; în scopul acesta 'și-au înființat o direcțiune-sucursală pentru Ungaria cu reședința în Budapesta, pentru a cărei conducere au fost câștigați: dl Ladislau de Tisza, deputat dietal, ca director, și dl Iosif de Ágoston, ca înalt funcționar activ în decurs de 20 de ani la societatea „*Erste ungarische allgemeine Assekuranz-Gesellschaft*“, în calitate de secretar general.

Direcţiunea-sucursală pentru Ungaria a întreprins deja cu energie şi cu deplină cunoştinţă organizaţiunea diferitelor Agenturii principale, ceea-ce cu mulţumire o putem constata şi pentru care vorbesc şi fapta, că conducerea acelora s'a încredinţat unor persoane cu cea mai mare influenţă şi pe deplin vrednice de încredere.

După-cum se aude, ca reprezentant al societății pentru Brașov figurează dl Ioan Königes, ear' ca secretar e numit dl I. Putzker.

Aceste societăți de asigurare, ce dispun de fonduri însemnate, după cât scim în urma premiilor lor pe cât se poate de ieftin stabilite, sunt pe deplin capabile de concurență față cu alte societăți de asigurare, și, după-ce și bunele nume în general cunoscute ale conducătorilor acelor societăți ofer garanții corespunzătoare pentru punctuoasa și conștiințioasa constatare și rebonificare ale pagubelor provenitoare, sperăm cu toată încrederea, că aceste societăți, care acum își încep operațiunile în patria noastră, vor dobândi un considerabil *stock* de comerț și încrederea marelui public o vor justifica pe deplin.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			București			7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș		11.24	2.40		Copșa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal			1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș			1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	---	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28		{	4.16	7.47			{	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Várad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Feldioara		5.02	8.24		Glogovaț		7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15							
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia		5.43	8.51		Gyorok		7.58	5.07	Deva		2.52	6.35				9.31	10.50		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Ágostonfalva		6.15	9.14		Pauliș		8.17	5.19	Branicea		3.23	7.02				9.55	11.14		
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod		7.06	9.51		Radna-Lipova		8.36	5.41	Ilia		3.55	7.23				10.20	11.39		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Hășfalău		8.52	11.03		Conop			6.09	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia			12.16	3.41	Sighișoara		9.31	11.26		Bérvava			6.28	Zam		4.44	8.11		Copșa mică		11.11	12.30		
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Elisabetopol		10.16	12.—		Soborșin			7.25	Soborșin		5.30	8.46							
Huedin		9.28	3.11	5.08	Mediaș		10.57	12.29		Zam			8.01	Bérvava		6.27	9.33							
Stana			3.40	5.27	Copșa mică	{	11.19	12.44		Gurasada			8.34	Conop		6.47	9.53							
Aghiriș			4.15	5.50	Micăsasa		11.52	1.05		Ilia			8.55	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58						
Ghirbău			4.36	6.02	Blaj		12.31	1.34		Branicea			9.19	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18						
Nădășel			4.58	6.24	Crăciunel		12.48	1.46		Deva			9.51	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38						
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Teiuș		1.51	2.19		Simeria (Piski)			10.35	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13						
Apahida	{	11.—		7.08	Áiud		2.18	2.39		Orăștia			11.11	Arad	{	8.42	11.39	7.30						
Ghiriș		11.19		7.36	Vințul de sus		2.48	3.01		Șibot			11.43	Szolnok		9.17	12.31							
Cucerdea		12.33		9.16	Uioara		2.56	3.08		Vințul de jos			12.18	Budapesta		2.32	5.12							
Uioara		1.06		10.—	Cucerdea		3.14	3.22		Alba-Iulia			12.36	Viena		6.—	8.20							
Vințul de sus		1.13		10.09	Ghiriș		4.01	3.56		Teiuș			1.29			3.—	6.05							
Aiud		1.20		10.19	Apahida		5.28	5.10																
Teiuș		1.41		10.48	Cluj	{	5.56	5.30																
Crăciunel		2.10		11.34		{	6.31	6.03	8.—															
Blaj		2.35		12.12	Nădășel		6.52	6.21	8.36															
Micăsasa		2.48		12.30	Ghirbău		7.08		9.02															
Copșa mică		3.20		12.52	Aghiriș		7.23		9.32															
Mediaș		3.41		1.52	Stana		7.50		10.11															
Elisabetopol		4.—		2.18	Huedin		8.12	7.14	10.51															
Sighișoara		4.35		3.03	Ciucia		8.52	7.43	12.16															
Hășfalău		5.10		3.59	Bucia		9.10																	
Homorod		5.37		4.28	Bratca		9.29		12.50															
Ágostonfalva		7.02		6.16	Rév		9.41	8.22	1.21															
Apatia		7.43		6.44	Mező-Telegd		10.24	8.48	2.02															
Feldioara		8.11		7.46	Fugyi Vásárhely		10.43		3.06															
Brașov	{	8.41		8.25	Várad-Velenceze		10.53		3.38															
Timiș	{	9.21		9.15	Oradea-mare	{	11.—	9.13	3.54															
Predeal		1.55			P. Ladány		11.15	9.18	4.05															
București		2.53			Szolnok		1.09	10.38	10.55															
		3.28					3.29	12.20	5.17															
		9.35			Budapesta		6.38	2.15	5.25															
					Viena		3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.